

Een koppeltje zingende goudvinken

Op zaterdagavond 25 maart 1995 vierden Dobs en Ton van Dijk het 25-jarig bestaan van hun Galerie Petit in de Artis-zaal in Amsterdam in aanwezigheid van meer dan 250 vrienden: de ruim 80 in deze galerie exposerende kunstenaars, klanten, en hun partners. Galerie Petit in Amsterdam specialiseerde zich voornamelijk in figuratieve beeldende kunst, door de galerie omschreven als 'lyrisch realisme'. Een van de kunstenaars die er van het begin af aan regelmatig exposeerden was Peter Vos. Hij deed dat vaak samen met zijn vriend, de graficus Charles Donker.

Peter Vos kon niet op de feestavond aanwezig zijn, waarvoor hij zich mede namens zijn geliefde Saïda Lokhorst verontschuldigde in een brief, voorzien van een tekening. Daarom stuurde hij de galeriehouders 'een koppel goudvinken (een van de weinige soorten, waarvan het vrouwtje dapper mee fluit, Dobs) om jullie op de heugelijke dag toe te zingen: wel gefeliciteerd en nog vele jaren.' De brief kreeg met envelop een plaats in het rode Gastenboek van dit feest.

Vogels waren in het werk van Peter Vos een geliefd thema. Naast vele naar de natuur getekende vogels tekende hij op basis van natuurobservaties hybride vogelmensen in vele soorten, voorzien van menselijke ledematen en eigenschappen. Karakteristieke voorbeelden daarvan zijn een tiental kleurige tekeningen, die hij maakte bij een reeks korte bijdragen van lezers van *Vrij Nederland* rond het thema 'Alleenstaanden over paren, duo's over vrijgezellen'. De omslag van 31 juli 1993 kondigde dit aan met de kop 'LEZERS SCHRIJVEN: Alleen zijn maakt niet gelukkig, samenleven is ook niet alles', vergezeld door een tekening van Vos met twee goudvinken, waarop het mannetje gedecideerd wegloopt van zijn nest van waaruit het vrouwtje hem wenkt. In Vos' tekeningen voor *Vrij Nederland*

Daarom stuurde hij de galeriehouders 'een koppel goudvinken (een van de weinige soorten, waarvan het vrouwtje dapper mee fluit, Dobs) om jullie op de heugelijke dag toe te zingen: wel gefeliciteerd en nog vele jaren.'

verbeelden deze vogels – paren maar ook éénlingen en drietallen – verschillende menselijke relaties. Naast deze goudvinken zijn het een uil, een kievit, een zingende merel en nachtegaal, drie kemphanen, drie putters en een paar mussen, waaraan niets menselijks vreemd is.

Saïda schreef mij onlangs dat in de tuin van hun buitenhuisje in Lunteren, waar Peter in deze jaren te midden van de vogels en hun geluiden vaak werkte, 'regelmatig goudvinken te zien waren waarbij we konden constateren dat niet alleen de mannetjes maar ook de vrouwtjes bij deze vogels zingen (bij de meeste zangvogels is dit niet het geval).' Vergeleken met de tekening op de omslag van *Vrij Nederland* uit 1993 is het vogelpaar uit de brief van maart 1995 zo harmonieus zingend getekend, dat zo'n beeld in de context van de ontboezemingen van de lezers van *Vrij Nederland* niet zou passen. Deze tekening moet dan ook speciaal voor deze brief zijn gemaakt. Zij karakteriseert Ton en Dobs van Dijk in meerdere opzichten: hun energie, enthousiasme, humor en vooral hun harmonische samenwerking – in 1995 al 25 jaar, maar uiteindelijk tot Tons over-

**Envelop bij brief van Peter Vos aan
Dobs en Ton van Dijk, 1995**

lijden nog 20 jaar langer. In een interview uit 1990 beantwoordden zij de vraag 'Is Galerie Petit het symbool van een goed huwelijk?' met een volmondig 'Ja': 'omdat wij met z'n tweeën werken, zijn we moeilijk stuk te krijgen. Samen weten we altijd overal van.'

De brieven van Peter Vos in het RKD maken deel uit van de kunstenaarsarchieven van Vos' leermeester Otto de Kat en van zijn goede vriend Gerard van Rooij, en van het archief van Galerie Balans. In 2013 vond in Galerie Petit de laatste postume tentoonstelling van het werk van Peter Vos plaats. Daarna verloor, door het kort na elkaar overlijden van de galeriehouders Dobs en Ton van Dijk, de galerie de basis van haar bestaan: alles wat Peter Vos in zijn tekening van de twee zingende goudvinken heeft gekarakteriseerd.

Peter Vos, Nest met twee goudvinken
juli 1993
pen, penseel in aquarel
88 x 138 mm (beeld), particuliere collectie

**Brief (met envelop) van Peter Vos aan
Dobs en Ton van Dijk, 1995**
pen, penseel in aquarel, 158 x 113 mm
archief Galerie Petit
(eveneens pp. 60-61)

59

